

Heid Cat zondag 26/27a

Gemeente,

Ursinus gebruikt voor de Heilige Doop twee voorbeelden.

Zacharias Ursinus was één van de opstellers van de catechismus. Hij noemt dan eerst het beeld van een sleutel. Op een dag krijg je de sleutel van je huis. Nou, op zich is zo'n sleutel niet veel waard. Aan oud ijzer een paar centen misschien. Maar, maar op dat moment van overdracht is die sleutel veel meer waard. Die is symbool van het hele huis. Dat hele huis nu je eigendom is. Let wel, dat geldt alleen als je eigenaar bent. Iemand die gauw langsloopt, de sleutel van tafel grist en meeneemt is daarmee niet ineens de rechtmatige eigenaar.

En het tweede voorbeeld dat Ursinus gebruikt is dat van de trouwring. Als na het ja-woord op het gemeentehuis de man zijn vrouw de trouwring omdoet is dat teken en bewijs van trouw. Op zich is die trouwring ook wel wat waard aan goud, maar daar gaat het dan niet om. In, met die trouwring geeft de man eigenlijk zichzelf: mijn liefde, mijn zorg, mijn alles is voor en van jou en zal het altijd zijn. Let wel, dat geldt alleen die ene vrouw. Als een andere vrouw die trouwring zou vinden en zou omdoen is zij daarmee niet vrouw van die man geworden.

De heilige Doop. Sleutel, trouwring. Wat bij die sleutel geldt, geldt ook van dat water van de doop. Dat water op zich heeft niet veel waarde. Zo veel zit niet in zo'n doopvont, en er zijn wel dranken die mensen lekkerder vinden. Maar bij de doop, als er gezegd wordt ik doop u in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, dan staat dat water voor zaken die wel veel meer waard zijn. Zoals het huis en die sleutel. Want dat water staat voor twee dingen. Het is een beeld van het bloed van de Heere Jezus. En daarvan zegt de Bijbel heerlijke dingen. Het bloed van Jezus Christus Gods Zoon reinigt ons van alle ongerechtigheid. Zoals water je handen wast, zo wast Jezus' bloed je ziel van schuld. Daarom noemt de Bijbel de doop in Handelingen 22:16 de afwassing der zonden. En dan ben ik rein voor God. Vlekkeloos. Om verzoend voor het oog des Vaders te treden. Als had ik zelf in eigen persoon al de gehoorzaamheid volbracht die Christus voor mij volbracht had. Vrede met God en erfgenaam van het eeuwige leven.

En datzelfde water is in de Bijbel ook beeld van de Heilige Geest. Die wordt ook vergeleken met water. Water gieten op het dorstige,

stromen op het droge: daar wordt de Geest mee bedoeld. En de Geest van Christus reinigt van zonde. Die werkt de liefde en de kracht in het leven om de zonden uit te werpen, te bestrijden. Dat is niet in één dag gebeurd, niet in één jaar. Dat duurt levenslang. Maar de Heilige Geest rust niet voor het toch helemaal gebeurd is. Achter het sterven in de heerlijkheid, daar heeft Hij mij gewassen van alle zonden. Geen enkele zondekiem of -smet meer te vinden. Gewassen, helemaal schoon, tot op de bodem van mijn hart toe. Daarom noemt Titus 3:5 de doop het bad der wedergeboorte. Water van de doop: dat staat voor het werk van Christus. Het volkomen werk: vergeving en vernieuwing. Water van de doop: dat geeft aan: Ik gaf Mijn leven voor u. En ook u geldt Mijn bloed en Mijn Geest. Voor u gegeven, voor u verkregen. U bent gekocht, U bent Mijn eigendom. Romeinen 6 brengt dat het diepste onder woorden: door de doop met Christus gestorven en begraven en met Hem opgestaan in een nieuw leven. Net als Christus heb ik het oordeel en Gods toorn en vloek achter mij liggen en net als Christus leef ik nu onder Gods gunst en onder een open hemel.

En net als bij die sleutel en die ring. Dat geldt degene die de eigenaar is, degene die de vrouw is. Zo geldt dit heil van de doop degene die gelooft. Marcus 16 die gelooft zal hebben en gedoopt zal zijn. Maar wie niet gelooft, die kan zich wel laten dopen of gedoopt zijn, maar die heeft het niet en krijgt het daarmee niet.

Die gelooft zal hebben en gedoopt zal zijn. En geloven dat is: vluchten tot Jezus. Dat vinden we in de evangeliën zo mooi. Die bloedvloeiende vrouw, die Kananese vrouw, die vader van de maanzieke knaap. Komen tot Jezus. Hem aanraken. Want ik ben onrein. Onrein door schuld en zonde. Schuld die elke dag meer word. Ik heb tegen al Gods geboden gezondigd geen één ervan gehouden, nog steeds tot alle boosheid geneigd. Zonde: het welt en woelt in me op alle fronten en trekt me van God vandaan. Komen tot Jezus: schuldig en onrein. En niet van Hem af kunnen blijven. Hem aanraken.

En dan zegt God: die gelooft heeft het eeuwige leven. Direct, helemaal. Die is Mijn kind. Die heeft vergeving. Die zie Ik smetteloos wit. Die word zalig, die is zalig. En dan zeg je, ja maar.... ik voel dat niet, ja maar, mijn geweten klaagt me aan, ja maar dat is teveel, ja maar net was ik nog onder vloek en toorn en nu helemaal niet meer? Dat kan toch niet.....zo ineens zo veel....

De Heilige Doop zegt en toont: echt waar. God geeft er teken en

zegel van. Geeft er water van de doop op. Echt waar. Zou God je wel water geven maar niet Zijn heil? Zou iemand je wel de sleutel geven maar niet het huis? Wel de trouwring, maar niet zijn trouw? Zou God je el de doop geven, maar niet Zijn bloed en Geest? Zou God onbetrouwbaarder zijn dan de makelaar? Onbetrouwbaarder dan je man? Wees er toch van verzekerd dat Jezus voor je is gestorven, dat de Vader Zijn heil je heeft gegeven, dat de Geest in je woont.

Gemeente, God ziet Zijn gelovigen zo graag verzekerd. En geeft zo graag zekerheid. Volle zekerheid. Dat Zijn gelovigen rijk en ruim leven. Zielsgelukkig en met uitzicht. Dat verheerlijkt Hem ook zo. Een bruid die stralend blij naar haar man kijkt en zich hem toevertrouwd is voor de bruidegom toch heerlijk? Een bruid die stralend naar Christus kijkt en Hem prijst, dat verheerlijkt God toch? En het maakt anderen jaloers. Laat anderen merken: wat heerlijk van deze God te zijn, wat heerlijk eigendom van Jezus te zijn.

God wil zekerheid geven. Het is jammer als een gelovige, een vluchter tot Jezus, zo arm en twijfelmoevig leeft, aan het verheerlijken van God niet toekomt en altijd de mond gesnoerd word, anderen niet jaloers maakt en niet de heerlijkheid van Jezus te kennen laat proeven.....

God wil zekerheid geven. Daarom de Heilige Doop.

En nu heeft deze God bepaalt dat ook kinderen gedoopt behoren te worden. De Bijbelse grond daarvoor hopen wij over 14 dagen te behandelen. Nu stellen wij het vast en gaan we ervan uit: deze God die de doop als teken en zegel heeft ingesteld wil dat ook kleine kinderen gedoopt worden. Hij geeft ook hen de sleutel. Hij schuift ook hen de trouwring aan. Hij zegt en Hij verzegelt dus: Ik noem je Mijn bruid. Ik geef je Mijn huis van heil. Dat zie je ook in het Oude Testament. Waar de HEERE over heel Israel zegt: Mijn volk. Mijn volk heeft Mij verlaten, Mijn volk wou niet naar Mijn stem horen, Mijn volk. Allemaal. Zo noem Ik ze. En de HEERE zegt tegen dat volk; gij hebt Mijn kinderen genomen en door het vuur laten gaan. Mijn kinderen. Zo noem Ik ze. Voor de duidelijkheid zeggen wij er dan bij: Mijn verbondsvolk, Mijn verbondskinderen. Dat is ook zo, maar dat staat er zelfs niet eens bij in het Oude Testament.

En dan willen we toch wel eens weten: wat betekent dat? Wat houdt dat in? Wat bedoelt God daarmee?

Dan nemen wij ons uitgangspunt in twee Bijbelse geschiedenissen

die vergeleken worden met de doop. Het zijn de 2 geschiedenissen die ook in het doopformulier worden genoemd. In het gebed voor de doop om precies te zijn. Welke zijn dat? Geschiedenissen waar ook water in voorkomt. We denken aan dat gebed. Gij Die naar Uw streng oordeel de ongelovige, onboetvaardige wereld met de zondvloed gestraft hebt en de gelovige Noach 8 zielen uit Uw grote barmhartigheid behouden en bewaard. Dat komt uit I Petrus 3. En de tweede: Gij Die de verstokte farao met al zijn volk in de Rode Zee verdrongen en Uw volk Israel droogvoets daardoor geleid hebt. Dat komt uit I Corinthe 10. Overigens wel veelzeggend dat Paulus en Petrus deze 2 geschiedenissen vergelijken met de doop verbindt. Geschiedenissen over Noach en zijn huisgezin, over het volk Israel met alle kinderen. Heel het gezin, heel het verbondsvolk. Dan kom je toch uit bij de kinderdoop.

En dan zien we eerst: we mogen en moeten dat niet onderschatten! Noach en zijn gezin gered van de zondvloed. Niet mee ten onder gegaan in het water. Toen zij uit de ark stapten lag het oordeel lag achter heen. Ze waren gespaard gebleven. En dat moet je niet onderschatten voor het volk Israel. Gered van farao. Verlost van zijn greep. Daar stonden ze aan de oever: farao verslagen, de weg naar Kanaan open. Niet onderschatten.

En dan zien we ook: niet overschatten! Noach en zijn gezin gered van de zondvloed, maar Cham zijn nageslacht wordt toch vervloekt. En heel het volk was door de Rode Zee gegaan, maar velen hebben Kanaan niet bereikt. Konden niet ingaan vanwege hun ongeloof. Zijn gevallen onder Gods toorn in de woestijn.

Dus dat geldt ook voor de doop, de kinderdoop. Je kunt hem onderschatten en overschatten. Als een schip dat vanaf de Noordzee de Nieuwe Waterweg bij Rotterdam in wil varen. Dan steken er twee pieren de Noordzee in. Pieren, strekdammen. De noorder- en de zuiderpier. Dan moet het schip natuurlijk tussen die pieren door de Nieuwe Waterweg invaren. Als het te dicht bij de ene pier komt loopt het vast, te dicht bij de andere ook. De pier van onderschatting en van overschatting van de doop. Levensgevaarlijk als je te dicht bij één van die komt, je kunt er in vast komen te zitten en op te pletter varen. Maar daartussendoor is de ingang in het koninkrijk der hemelen.

A overschatting

Dan volgen we zondag 27. Dan zien we de pier van overschatting liggen: is dan het uiterlijk waterbad de afwassing der zonden zelf? Komt dat overeen: gedoopt is gewassen en dus behouden? Antwoord: nee! Niet de doop maar het bloed en de Geest van Christus reinigen. Overschatting

van de doop.

De doop die wijst de onreinheid aan van onze zielen. Onrein zijn wij van schuld en zonden. Maar de doop neemt die onreinheid niet weg! De doop wijst aan dat je onrein bent en dat er bij Jezus ook voor jouw vergeving en vernieuwing is. De doop wijst de onreinheid aan. Vergelijk het met een dokter die een ziekte aanwijst en tegen je zegt. En dan het recept voor medicijnen schrijft. Wat moet en mag je dan doen? Medicijnen halen. Het recept laten zien en je krijgt ze mee. Maar dat is wat anders dan Dat je uit de dokterskamer komt en ervanuit gaat dat je beter bent. In plaats van medicijnen halen ga je ervanuit dat je beter bent. Overschatting van de doop: In plaats van met de doop in je hand tot Jezus vluchten om bloed en Geest ga je ervanuit dat je beter bent, dat je er bent. Dan vervangt de doop het geloof en de bekering. En de doop zwakt de oproep tot geloof en bekering af. Verloren kan niet meer. Dat zou toch wel vreemd wezen. Dat ik, gedoopte, verloren zou kunnen gaan. Wonderlijker als we niet in de hemel komen. Zeker als je kerkelijk meeleeft. Dan moet het wel raar lopen wil je nog verloren gaan. Ja, als je de kant van de misdaad ingaat, in de onderwereld terechtkomt, maar anders..... de doop een rustgrond. Om op te zitten en werkeloos te blijven, geestelijk lui en dood.

Wat moeten we uitkijken voor een prediking en gemeenteleven waarin dat de sfeer word. De oproep tot bekering klinkt minder en zwakker. De mogelijkheid, realiteit dat je verloren ligt en kunt gaan word nauwelijks genoemd of onder ogen gezien. Wat moeten we daarvoor uitkijken, dat ook onze kinderen daar niet terechtkomen.

Dat is gevaarlijk vaarwater! Als je in die buurt komt. Gevaarlijk juist omdat het zo'n rust geeft, zo rustig maakt. Heel stil en genoeglijk. Een stroom die meezuigt: vaarwater zonder strijd, zonder ontdekking, zonder tegenstand van je oude natuur, zonder beleving van verdiend oordeel en berouw over je zonden. Dat glijdt makkelijk door het leven naar die pier toe.....totdat je levensschip erop te pletter slaat. En het een illusie blijkt te zijn. Gemeend in te gaan maar niet te kunnen. Voor eeuwig te laat!

B onderschatting

Maar kijk ook uit voor onderschatting. Eerste deel van antwoord 73: Als je alleen leert dat zoals de onzuiverheid van het lichaam met water word afgewassen, alzo ook onze zonden door het vloed en de Geest van Christus weggenomen worden. Alleen: zoals water schoonwast, zo wast Christus schoon. Dat kan Hij. Maar dan komt het: zou Christus dat ook mij willen doen? En je zegt dan: nou daar zegt de doop niks over. Het

geeft alleen aan: zo werkt God, als Hij werkt dan wast Hij met Zijn bloed en Geest. Dan vergeeft en vernieuwt Hij je. Dan wederbaart Hij je. Dat kan Hij. Maar hoe weet ik dan of Hij dat ook mij wil doen? Als ik dat niet uit het Woord en de doop af mag leiden, waaruit dan wel? Ja, dan moet ik dat te weten komen door iets anders, iets bijzonders. Dat er iets in me of met me gebeurt. Iets waardoor ik merk of voel: ja, God werkt in mij, dit is teken dat Hij me aanneemt, of dat ik uitverkoren ben, dat ik kind van God ben.

De pier van onderschatting. Dat is ook levensgevaarlijk. Dan ga ik leven van: als ik nu maar iets voel of merk van echt berouw, dat ik echt Hem zoek, dat het me echt om God te doen is. Als ik maar merk of voel dat ik ernst heb, boetvaardigheid heb, dan...dan weet ik dat kind van God ben en dan mag ik uit de doop afleiden dat ik gewassen en vernieuwd ben. Dan is het ook een cirkelredenering he. Als ik merk bij mezelf dat ik vernieuwd ben, een kind van God ben, dan mag ik uit de doop afleiden dat ik vernieuwd ben, een kind van God ben, maar ja dat wist ik toen al.

We moeten uitkijken voor een prediking en een gemeenteleven waarin dat de sfeer wordt. Wedergeboorte is een noodzakelijkheid en mogelijkheid, maar of het ook een gewilligheid van God is..... we worden altijd naar onszelf verwezen om God te bewegen ons aan te nemen of om te speuren in onszelf of wij al kunnen merken dat God ons aangenomen heeft.

En als je bij die pier in de buurt komt dan loopt je schip vast. Dan is de doop zandgrond. Je loopt er in vast. Hoe kom ik nou zover, hoe weet ik nou dat ik echt God zoek, dat ik echt boetvaardig ben. Je loopt vast in benauwdheid en angst of in moedeloosheid en vertwijfeling.

C de juiste schatting

Wat dan? Tussen die twee pieren door de ingang in het Koninkrijk der hemelen. De juiste schatting van de doop. God de HEERE is zo goedertieren dat Hij ook kinderen de ring om de vinger doet. Je had naar recht moeten ondergaan in het water van de zondvloed, van de Rode Zee. Maar Ik heb je daaruit weggetrokken. Ik heb je daar doorheen laten komen. Want Ik noem je Mijn kind, Mijn bruid. Zo wil Ik je hebben. Kijk maar naar die ring, naar die doop. Dat is de pleitgrond. Daar heb je niet om gevraagd, nee. Daar heb je geen keuzevrijheid in gehad. Maar Ik heb het gedaan. De gewilligheid van God! Hij is gewillig naar mij toe. En dan komt te sterker het appel: heb Mij toch lief. Wees Mijn bruid. Een bruid heeft haar man lief. Wees Mijn kind, en een kind gehoorzaamt vader en gelooft vader. Daarom worden wij ook weer door de doop vermaand en

verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid nl deze enige God aanhangen liefhebben, betrouwen van ganser harte, de wereld verzaken, onze oude natuur doden in een nieuw godzalig leven wandelen. Dat hoort toch bij een bruid, een kind. Hoe meer de doop het volle pond krijgt, niet des te minder, maar des te meer het appel, de oproep.

Want, kun je dat nou nog uithouden als je gedoopt bent, en je hebt God niet lief, je bent Hem niet gehoorzaam, je volgt Hem niet na? Een bruid met het hart van een hoer, een kind met het hart van een opstandeling. Ik ben niet wat ik zou moeten zijn. Hoe lang al niet? Hoe lang al andere mannen liever hebben dan God? Hoe lang al weglopen van de Vader? Je kunt je indenken dat er niets zo erg is als met een gedoopt voorhoofd onbekeerd voor God moeten verschijnen. Gekrenkte liefde, gekwetste goedertierenheid die je weg zal werpen en buiten zal sluiten.

Laat het toch voor die tijd komen tot inkeer, omkeer. Heere, maak mij als een bruid, laat mij Uw kind zijn. Laat mij een U liefhebbende bruid zijn, een U volgend, dienend kind. Daarvoor is het bloed en de Geest van de Heere Jezus nodig. Ik ben zo'n slechte bruid, ik ben niet waard bruid genoemd te worden. Ik ben zo'n slecht kind, ik ben niet waard kind genaamd te worden. Wilt U mij maken tot Uw bruid en kind. En wat zal de HEERE zeggen: Dat wil Ik zo graag. Of Ik dat wil! Dat heb Ik toch al laten zien: kijk eens naar die trouwring, naar de doop. Die is geen rustgrond geen zandgrond, maar pleitgrond. Wees ervan verzekerd dat Ik je maken zal tot bruid en kind.

Dat is een prediking die vanuit het verbond enerzijds het appel het volle pond geeft. En anderzijds de gewilligheid van de HEERE breed uitmeet. En dat wil uitdrijven tot de HEERE. De vaargeul van het smekend pleiten op de doop. Smekend pleiten om wat de doop laat zien wat nodig is. Smekend pleiten om dat de doop laat zien dat God het geven wil. HEERE, wees mijn God. Was mij met Uw bloed, was mij met Uw Geest. En zo is de ingang in het Koninkrijk der hemelen. En zo mag je belijdenis doen. Van de God van je doop! Gij zijt mijn God. Heerlijk en geweldig. Wees mijn God, laat mij leven als bruid, als kind. Liefhebbend en gehoorzamend meer en meer.

En dan mag en zal ik zeggen. Dat was puur uit U. Dat ik niet ongeloof Uw verbond veracht heb, Uw woorden versmaad heb, de doop verworpen heb, dat is puur en alleen uit U. Omdat U mij had verkoren al eer ik was geboren. En toen ik puur in zonde was ontvangen en geboren al naar mij vroeg. Zalig als de doop ons daartoe brengt!

Amen